

V c
3068

15.

15

CARMEN
IN MEMORIAM
ANNIVERSARIAM
luctuosissimi obitus

CHRISTIANI,

Principis Christianissimi atq; potentis-
simi, Ducis Saxoniae, Sacri Romani Imperij
Archimarschalci & Electoris: Landgrauj
Thuringiae, Marchionis Misniae, Burggrauj
Magdeburgensis: Principis sui ac Domini,
cum inter viuos adhuc ageret,
clementis,

*Qui pie in CHRISTO obiit Dresdae, anno
M. D. XCI. XXV. Septemb.
postquam vixisset,*

Annos XXX. Menses X. Dies
XXVII. Horas II.

*Scriptum & fidibus Aonijs decantatum
Sonneualde,*

à

Martino Hassio Sonneualdensi
Lufato Solmensi Alumno,

ANNO M. D. XCVIII.

DEDICATIO,
AD ILLUSTRISSIMOS
AC PIENTISSIMOS PRIN-
cipes ac Dominos,

DN. CHRISTIANVM,
DN. IOANNEM GEORGIVM,
DN. AVGVSTVM,

relictos Magni illius CHRISTIANI Filios, ac hæredes
Electores, Duces Saxonix, Landgrauos Thuringix,
Marchiones Misnix, &c. Principes ac Domi-
nos suos clementissimos.

Q Vos ego CHRISTIANI tenues de morte labores,
Et quæ de gestis carmina mitto PATRIS,
Suscipias æquo, precor ab, iuuenilia vultu
Carmina, Saxonica trina propago Domus:
Fortè secuturus reuolutis mensibus annus
Et plura, & missis vberiora dabit,
Tunc, vbi Saxonice VITIKINDVM encomia gentis
Principium nobis constituendo canam;
Inq, tuo faustum (dent Dij) colophona PARENTE
Imponam Musis pro ratione meis,
Interea hos missos ne spernas quæso labores
Inclyta SAXONICI Gloria trina soli:
Sic DEVS æternus fatorum maximus autor
Concedat vitæ fata benigna tuæ.

Ill. Vest. Celsitudinum

Subiectissimus

M. H. S. L.

Parentatio

CHRISTIANI,
DVCIS ET ELECTORIS SAXONIÆ,
PIE IN CHRISTO DEFVNCTI XXV.
Septemb. Anno 1591.

Q Vis dabit in lacrymas fontem mihi? quis satis altos
Accendet gemitus? & acerbo verba dolori?
Exhaurit pietas oculos, & hiantia frangit
Pectora, nec plenos auidum finit edere questus.
Magna adeò iactura premit: Toleranda fuisti
Hac fortuna tenus: paruo licet improba tractu
Abstuleris binos nobis ex orbe parentes,
AVGVSTVM magnis (dolor ah) Heroa creandis
Cæsaribus, celebrem meritis & dotibus amplis:
Cymbriacisq; ortam claris de Regibus ANNAM,
Illustres ambos diâ pietate maritos:
Non contenta tamen, rigidis quin sæuior ausis
Insuper & dulci fraudatum cominus aurâ
Eripis hei Natum Christi de nomine IANVM
SAXONIÆq; Ducem fortem, patriæq; parentem.
Hunc ergò mecum parilem conferte dolorem
SAXONES, ALBIACIq; viri, pariterq; fleamus.
Vos quoq; trina Ducis generosa propago peremti
CHRISTIANI, primus qui fers pia nomina Patris:
Alter Aui gaudes materni nomine IANI,
MARCHICA cui quondam parebat terra GEORGI,
Tertius AVGVSTI sed Aui cum laude paterni:
Vos inquam, vos CHRISTIANI generosa propago
Hos mecum tristes, exoro, iuuate doloros:

Propositumq; meum releuate favore benigno.

Facturos spero: Pietas ad fata Parentis

Illustrisq; animus mihi quælibet optima spondet.

Tuq; licet verbis mens ægra fathiscit habendis,

Attamen exorsis dexter Christe annue nostris:

Tu rege singultantem animam, numerosq; labantes,

Et mecum inceptos felix decurre labores.

Sic nos morte tua mœstos, fractosq; relinquis

Dux diuinæ: tuis quæ digna exordia iustis

Aut qui finis erit: rapiunt mala fata, feruntq;

Attonitum, primoq; labant in limine vires:

Fuluo olim radiantem auro, argentoq; operosam,

Nunc sine honore lyram fert palla Delius atra:

Quæ nuper lætæ complerant compita LITÆ,

Nunc tristis (dolor ah) complet DEA luctibus ATE.

Hei semper lugenda dies! hei lethifer annus!

Hei mihi sæpè atris damnande Autumnne lapillis,

Et cuiq; vlticæ linguâ infestande quotannis!

Te veniente comas amittit sylua, suumq;

Terra decus, te odere feræ, patrioq; coactæ

Demigrare solo volucres, te corpora nostra

Formidant, acuuntq; truces tua tempora morbos:

Tu facis, vt teneri moriantur ab arbore foetus,

Fallat & incubuos vt vinea culta colonos:

Tu facis humani crucientur febribus artus,

Fortiaq; occiduâ pereant vt corpora tabe:

Tu facis, vt totæ vexentur pestibus vrbes,

Milliaq; ad Stygias transmittis multa paludes:

Tu facis Augusto Christi de nomine IANVS

Inclyta Saxonica pereat rata Gloria terræ:

En quantos gemebunda ciet viduata marito

Marchio

Marchionissa suo (dolor ah) Brandenburgica luctus:
Fert durum silicem, indomitumq; adamantam rigenti
Pectore, qui miseræ luctum & lamenta DVCISSÆ
Immotisq; animis, oculisq; arentibus haurit.

Dicite mortales tantæ quæ causa ruinae?
Immities nulli tres exorare puellas
Cur licet? in miseros unde est tam dira potestas?
Scilicet ob nostros, & crimina nostra, reatus
Nulli parcit atrox Parcaë manus: æquaq; fortis
Demissæ, summæq; homines, æuiq; supremi,
Et medij, primi q; rapit discrimine nullo:
Vna eademq; terenda via est mortalibus ægris,
Diues, inopsq; simul fatis rapiuntur ab æquis.

O lacrymosa dies, ò sidere nata maligno!
Occidit hei rapido submersus funere, Magnus
Mente, ingens animo Princeps, manet ardua cuius
Gloria, Romanis Dux Electorq; creandis
Cæsaribus, Ducibus par re q;, & nomine magnis
Christianus nulli veterum virtute secundus,
Qui rem Saxoniam ingenio & præstantibus ausis
Restituit magno clarus molimine, qui tot
Liquit opes Natis, auriq; immensa talenta,
Victurasq; ædes, eductaq; marmora cælo.
Ac veluti radijs SOL emicat ortus amicis:
Sic ille HEROIS micuit virtutibus HEROS
Vnicus ante Duces alios clarissimus omnes,
Christianiq; simul nomen transmisit ad omen,
Quandoquidem Christum vero dilexit amore
Plantando pietatis opes, pietatis honorem,
Sinceramq; fidem: Tum mitia castra sequentes
Musarum solito est semper dignatus honore.

A 3

Quin

Quinetiam vnicūq; suum dedit arbiter æquus,
IVSTITIÆ columen, Legum anchora, IVRIS asylum,
Atq; pios summo studio promouit, & omnes
Defendit contra Satanae fraudesq; dolosq;.
Ergò etiam ob raras diuino in pectore dotes
Principibus iustis gratus fuit omnibus, atq;
Regibus, & regum REGI gratissimus, altum
Ordine qui legum iusto moderatur olympum.
Quid? quæ dona scholis & templis præstitit ille?
Scimus CHRISTIANI quot munificentia sumtus
Elargita pijs, maneat quò turba piorum,
Qui CHRISTVM semper vero amplectantur amore:
Hic mihi si æternum sonet immortalis ahenò
Gutturè vox, centumq; obeant hæc munia linguæ,
Semina vt excudam laudum vsq; abstrusa suarum,
Quantus IVSTITIÆ assertor, Legumq;, foriq;,
Quantus & ille fuit sacrae virtutis amator,
Virtutis, quæ nunc etiam post funera viuít;
Haud equidem exiguam sperem comprehendere partem,
Sint ideò potius sibi nostra silentia laudi.

E St templum gemmis interlucentibus, auroq;
E solido factum sublimi in vertice olympi,
Tectum immane, ingens, superi penetrabile parentis,
Sidera despiciens subterlabentia mundi,
Heroum quondam degunt vbi morte soluta
Illustres animæ, cœlo post fata receptæ,
Relligio curæ quibus, & diuina fuerunt
Dogmata cum DIVVM cultu, dum vita manebat;
Multiplices circum sedes, subterq;, supraq;
Dispositæ, certis confidunt sedibus illic
Indigetæ, ordinibus certis, nec enim omnibus æqua
Condis

Conditio, viresq; pares, eademq; potestas;
 Verùm alijs alijs vt præstant, ità ritè locantur
 Munere quisq; suo contenti, ac forte beati:
 In medio Pater omnipotens folio aureus alto
 Sceptra tenet, lateq; acie circùm omnia lustrat,
 Totus collucens, totus circùm igne corusco
 Scintillans, radijsq; procul vibrantibus ardens,
 Illic ABRAM Pater altâ sede locatus
 Verba facit, quæ tecta stupent ingentia cœli:
 Illic ISAIDES, illic IOSIAS, vterq;
 Maximus vt terris, alto sic Magnus olympo:
 CONSTANTINVS adest illic Rex: MAGNVS & ille
 CAROLVS: Et magno MAXÆ MILIANVS honore,
 Non vlli veterum pietatis laude secundus
 Non Romanorum virtutis laude secundus,
 Illic CHRISTIANVS DANORVM sanguine cretus
 Regum, CYMBRIACÆ quondam rata gloria terræ:
 Illic MAVRITIVS narrat sua prælia SAXO
 Pro patrijs gessit quæ Dux celeberrima terris:
 Illic AVGVSTVS spectat de vertice plebem,
 Quam sibi subiectam, dum vita manebat, habebat.
 Hos inter cœtus cœlesti sede receptus
 CHRISTIANVS (nostro cui Parentalia versu
 lam facimus) prisca longo ordine conspicit æui
 Egregios HEROAS, & illis ipse videtur,
 Atq; ita sub pedibus nubes & sidera cernens
 Diuorum vitam per secla perennia ducit.

O DEVS æternum iubar, inuiolabile lumen,
 Summum vnumq; bonum, summarum maxima summa,
 Si quid honos, si quid laus, si quid gloria, id omne
 Vnus habes, tibi honos, tibi laus, tibi gloria soli

Pro

Pro meritis, confers quæ plurima tristibus agris:
Te Deus ô TRINAS longinquo tempore PLANTAS
CHRISTIANVM, AVGVSTVM, petimus, IA,
(NUMq; GEORGVM
Cum GENITRICE, suo quæ iam viduata marito
Vota animis sacrata facit, quâ sospite nunquam
Res versas nostras aut læsas Principe dicam
Per tua SAXONICIS conserua numina Terris.
Hos ô CHRISTE Duces soboles æterna parentis
Innumeros iubeas saluos superesse per annos,
Horum vt præsiðijs tuti, crudelibus armis
Expertes, studijs obeuntes debita nostris
Munia, pacatam possimus ducere vitam:
Sic tua Laus, sic semper honos, sic Gloria, virtus,
Splendor in æternos latè celebrabitur annos.

DEO VICTORIA.

D R E S D Æ,

Ex officina Typograph. Matthæi Stœckelij iunioris.

M. D. XCVIII.

S
M

Pon Vc 3068, QK

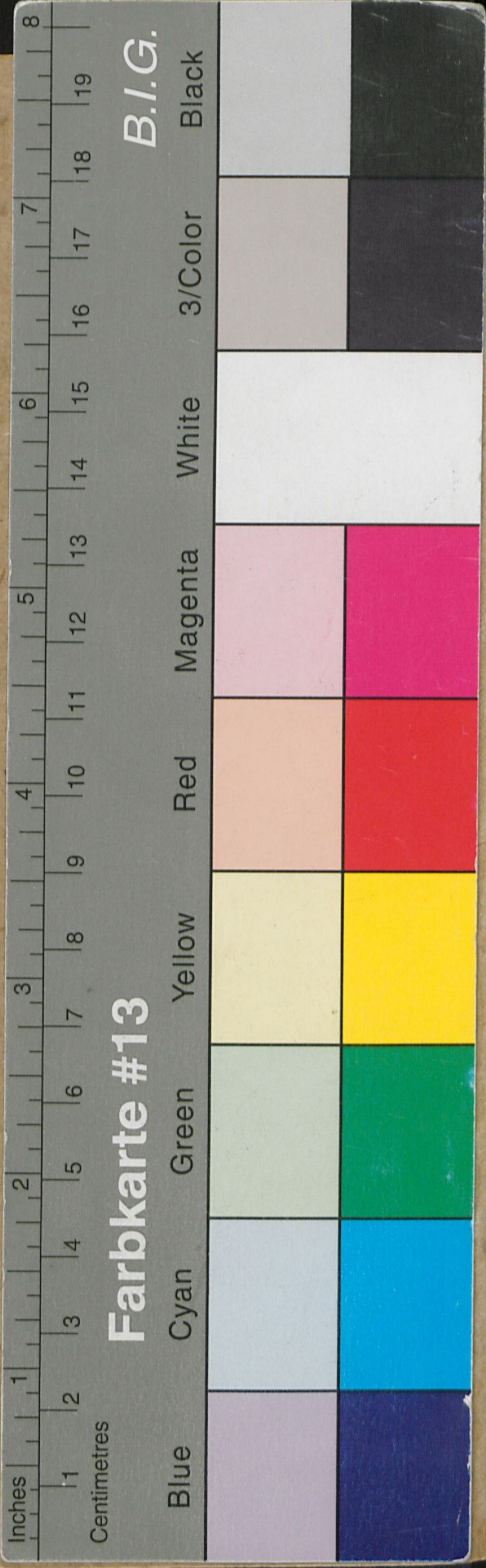
ULB Halle

3

004 655 672

h. 26, 19
17

V c
3068

CARMEN
IN MEMORIAM
ANNIVERSARIAM
luctuosissimi obitus
CHRISTIANI,
Principis Christianissimi atq; potentis-
simi, Ducis Saxoniae, Sacri Romani Imperij
Archimarschalci & Electoris: Landgrauj
Thuringiae, Marchionis Misniae, Burggrauj
Magdeburgensis: Principis sui ac Domini,
cum inter viuos adhuc ageret,
clementiss,
*Qui pie in CHRISTO obiit Dresdae, anno
M. D. XCI. XXV. Septemb.
postquam vixisset,
Annos XXX. Menses X. Dies
XXVII. Horas II.
Scriptum & fidibus Aonijs decantatum
Sonneualda,
a
Martino Hassio Sonneualdensi
Lufato Solmensi Alumno,
ANNO M. D. XCVIII.*

